

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 42055

гр. София, 15.12.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав, в
закрито заседание на 15.12.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мая Сукнарова

като разгледа дело номер **13162** по описа за **2025** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.294 – чл.298 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба от М. М. П., подадена чрез пълномощника адв. Т. К., срещу Постановление № Ц-И-9315/23.10.2025г., издадено от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Военни клубове и военно-почивно дело“.

С жалбата е направено искане на основание чл.60, ал.1 от АПК да бъде спряно изпълнението на Постановление № Ц-И-9315/23.10.2025г. Във връзка с това искане се посочва, че изпълнението ще причини на оспорвания значителни и труднопоправими вреди, в подкрепа на което твърдение се излагат доводи за влошено здравословно състояние на жалбоподателя, както и че същият не разполага с друго жилище, в което да се настани и да изнесе вещите си, както и че няма близки, които да го приютят.

Ответникът - изпълнителният директор на Изпълнителна агенция „Военни клубове и военно-почивно дело“ в изложен в придружителното писмо, с което административната преписка е изпратено в съда, писмен отговор, излага становище по същество без да вземе отношение по направеното искане за спиране изпълнението на обжалваното постановление.

Съдът, след като се запозна със становищата на страните и представените по делото писмени доказателства, по отношение на искането за спиране намира следното:

Със Заповед № ЗС-201/18.10.2017г., издадена от министъра на отбраната е наредено от жалбоподателя М. М. П. да бъде иззет недвижим имот - частна държавна собственост, включен в жилищния фонд на Министерство на отбраната, находящ се в [населено място], район „Искър“, [жк], [жилищен адрес].

Заповедта е обжалвана от М. П. пред тричленен състав на Върховния административен съд, който с решение № 9667/04.09.2024г., постановено по адм. дело № 6919/2023 г. е отхвърлил жалбата. Решението е оставено в сила с решение № 8015 от 18.07.2025 г. по адм. дело № 10422/2024 г. на петчленен състав на Върховния административен съд.

С оспореното Постановление № Ц-И-9315/23.10.2025г. изпълнителният директор на

Изпълнителна агенция „Военни клубове и военно-почивно дело“ е наредил от М. М. П. да се приеме владението на гореописания имот. С постановлението е определен състав на комисия, която да извърши приемането. Определен е срок за доброволно освобождаване на имота (до 03.12.2025 г.) и е насрочена дата за принудителното му изземване – 10.12.2025 г. от 11.00 ч.

При така установеното от фактическа страна съдът достига до следните правни изводи:

Съгласно чл.297, ал.4 от АПК, подаването на жалбата не спира изпълнението, но съдът може да го спре до разрешаване на спора, ако то би могло да причини на оспорващия значителна и трудно поправима вреда. Определението за спиране не подлежи на обжалване.

В случая оспореният акт е постановление на орган по изпълнението, който съгласно разпоредбата на чл.294 от АПК подлежи на обжалване пред съда. Жалбоподателят е надлежна страна по смисъла на чл.295 от АПК, тъй като същият има качеството на страна в производството по изпълнението. Жалбата е подадена в законоустановения срок по чл.296, ал.1 от АПК. Предвид това съдът счита, че искането е процесуално допустимо.

Разгледано по същество, същото е и основателно.

Когато по силата на изрична законова разпоредба се предвижда предварително, незабавно изпълнение на определена категория административни актове (в случая постановления, действия и бездействия на органите по изпълнението), се презюмира наличието на една, повече или на всички предпоставки, визирани в нормата чл.60, ал.1 от АПК. Предпоставка за спиране от съда на действията на органа по изпълнението е наличието на противопоставим друг интерес, който по степен на важност е от категорията на изброените в цитираната разпоредба. Презумпцията по закон е, че предварителното изпълнение е в полза на органа по изпълнението. В тежест на молителя е да докаже, че изпълнението ще му причини значителна и трудно поправима вреда. Целта на допуснатата от законодателя възможност да бъде спряно изпълнението на обжалвани пред съда действия на органа по изпълнението е да се даде временна защита на твърдяното от оспорващия негово право. Този вид защита е временна и има сила до решаване на въпроса за законосъобразността на обжалваните актове или действия по изпълнението.

В конкретния случай, при преценка на баланса между накърнените интереси на жалбоподателя и тези, които следва да бъдат охранени от предварителното изпълнение на действията по чл.294 от АПК съдът намира, че такава увреда за жалбоподателя има вероятност да настъпи. Искането за спиране е мотивирано, като са изложени твърдения за реално настъпване на вреди, за което са представени съответните доказателства. В случая жалбоподателят би бил поставен в неблагоприятна житейска ситуация, като следва да се съобрази фактът, че оспореният административен акт е издаден преди започването на зимния период, като липсват доказателства оспорващият да притежава годем за обитаване имот, където би могъл да се настани. От друга страна при спиране на изпълнението на обжалваното постановление няма да се затрудни или осуети реализирането на правата и задълженията, които ще произтекат, в случай че жалбата бъде отхвърлена, а от закъснението на изпълнението няма да се причинят вреди на ответника, които да са трудно поправими.

Отделно от това твърденията на жалбоподателя относно настъпването за него на значителна и трудно поправима вреда не са оспорени от административния орган. Вредата, като основание за спиране, винаги се свързва с вероятността от накърняване на защитен от закона интерес или право, противопоставими на обществения интерес, каквито в случая са посочени.

По изложените съображения искането за спиране изпълнението на обжалваното постановление на органа по изпълнението следва да бъде уважено.

Водим от горното, Административен съд – София град, второ отделение, 30-и състав,

ОПРЕДЕЛИ:

СПИРА допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на Постановление № Ц-И-9315/23.10.2025г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Военни клубове и военно-почивно дело“.

Определението на основание чл.297, ал.4 от АПК не подлежи на обжалване.

Препис от определението да се изпрати на страните.

Съдия: